

„ŠVIGAVČEK“ NA KOLESARSKI STEZI

TOMOS
AUTOMATIC
3 K

Živimo v času, ko se nam kar naprej mudi. To dirko s časom skušamo obrniti v svoj prid med drugim tudi s pomočjo najrazličnejših prevoznih sredstev — od dvokoles do avtomobilov.

Prav za drobna, toda zamudna opravila, pa naj bo to na dejelih ali v mestu, dokaj pravna kolesa vse bolj izpodravijo tako imenovana kolesa z motorjem, kot jih uradno označujejo v zakonu o varnosti cestnega prometa. Mednje šteje tudi avtomatik 3 K, ki smo ga dobili na preskus iz Tomosa.

Za vožnjo s temi dvokolesniki, ki so po izgledu le malo podobni kolesom, ne smete biti mlajši od 14 let, potreben je pa je

tudi narediti preskus znanja prometnih predpisov (vsaj za Slovenijo to velja) in potem potrdilo o tem znanju seveda tudi nositi s seboj. Med prometnimi predpisi, ki veljajo za te motorčke, je vredno opozoriti na hitrostno omejitev 30 km na uro in to na površinah, ki so namenjene običajnim kolesom in kolesom z motorjem, torej na kolesarskih stezah. Ni pa potrebno teh pol koles, pol motociklov registrirati, torej tu-

di ne potrebujejo registrskih tablic.

20 LET IZKUŠENJ

Ko danes pogledate proizvodni program Tomosa in to od modela avtomatik NT z enostopenjskim samodejnim prenosom, do najnovejšega, na letosnjem beograjskem sejmu razstavljenega 175 kubičnega Tomosovega novinca, je povsem

jasno, da v teh 20 letih, odkar v Tomosu delajo mopede, inženirji in tehniki v Tomosovem inštitutu niso držali krížem rok.

Kot veste, so začeli s proizvodnjo dvokolesnikov po licenciji avstrijske tovarne Puch in če pogledate te naslednike colibrijev, vidite, da je narejen precejšen korak naprej. Prav avtomatik 3 K, ki smo ga preskušali, je eden izmed Tomosovih izdelkov, pri katerem je največ idej Tomosovih strokovnjakov pre-

neseno s papirja v proizvodnjo. Precej se razlikuje od predhodnika Tomos avtomatik, ki ga nekoliko dopolnjenega še vedno prodajajo.

Ta Tomosov prvenec med avtomatiki smo preskušali pred sedmimi leti in mu očitali, da posodo za gorivo pod prtičnikom maže prtičajo. Posodo so prestavili na cevni okvir pred voznika, poganja ga 49-kubični motorček z enolamelčnim sklopko, ki se vklaplja samodejno. Motorček za ta moped, ki zdaj nosi ime avtomatik NT, izdelujejo na Nizozemskem.

Avtomatike 3 pa poganja motor z dvostopenjskim samodejnim menjalnikom, cevni okvir njegovega predhodnika so pri

modelih tri zamenjali okvirji iz jeklene varjane pločevine.

Tudi avtomatik 3 smo že pre-skusali in ga primerjali pred tremi leti z Rogovim pony expressom 4. Model 3 K, ki smo ga vozili te dni, pa se razlikuje od avtomatika 3 po nožnem zaganjalniku. Avtomatik 3 ima namreč gonilke, s katerimi, če jih zasučete nazaj, vžgete motor, če pa vam je ta odpovedal poslušnost, za silo in s precej truda, poganjate kolo z motorjem kot navadno kolo. Oznaka K za trojko pa pomeni nožni zaganjalnik, stojala za noge in nožno zadnjo zavoro.

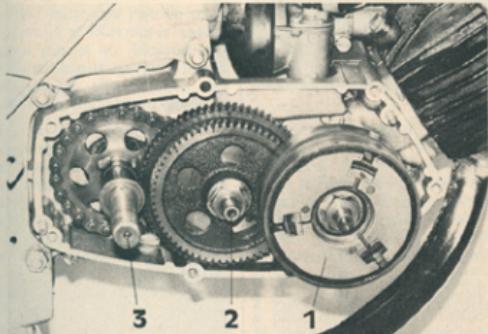
Letošnji avtomatiki so že bolj lichi, odeti v dve barvi. Dvo-barvne kombinacije so izbrane

Gonilke je pri avtomatiku 3 K zamenjal nožni zaganjalnik in stojala za noge

Čeprav je za ta kolesa z motorjem prepovedana hitrejša vožnja kot 30 km na uro na kolesarskih stezah, vozniki težko ugotovijo kdaj presežejo to hitrost ker ima avtomatik 3 K v žarometu le pokrovček z napisom merilnik hitrosti v nemškem in angleškem jeziku

Srž preprostega upravljanja in vožnje Tomosovega avtomatika 3 K lahko vidimo na tej sliki. Dve sredobežni sklopki (1) poskrbita, da med vožnjo samo dodajate plin, prvo in drugo prestavo pa vklopita zobnike, ki sta na sliki skrita in sta na isti gredi kot sklopki. Zobniki na prenosni gredi (2) sta izmenično vklapljeni z zobnikoma na sklopkama in v prvi prestavi prenaša moč motorja preko verige na gonilno gred (3) na sliki vidni večji zobnik, v drugi prestavi pa manjši zobnik

Z opustitvijo pedal je 49-kubični motorček to vozilce naredil še bolj podobno pravim motociklom. Velika hladilna rebara na valju skrbijo za zadostno hlajenje, pod pokrovom z napisom Tomos pa je skrit dvostopenjski samodejni prenos

iz palete modnih barv, kar še bolj poudari skladne in lepo speljane obline, v katere so umetno vključili posodo za gorivo.

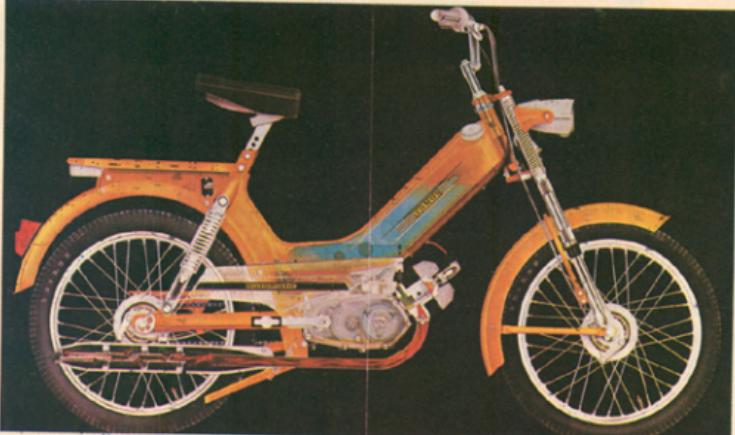
ENOSTAVEN IN PRIROČEN

Gotovo je glavni vzrok, da se je ta Tomosov moped toliko razširil in priljubil prav enostavnost in priročnost. Tudi taki, ki niso najbolj nadarjeni za tehniko, se mu kaj hitro privadijo. Na balanci je le ročica za prednjo zavoro, ročica za dodajo plina in stikalo za luči z

gumboma za troljilo in za ugašanje motorja.

Motor vžgete z nožnim zaganjalnikom in takoj ko privijete ročico za plin, avtomatik 3 K mehko spelje. Prva prestava namreč samodejno vključi sredobežna sklopka, ko pa še naprej privijete plin, pa pri hitrosti okoli 18 km na uro, torej pri določenih vrtljajih motorja, druge sredobežna sklopka vklopi drugo prestavo. V klancu, ko se zaradi vzpona znižajo vrtljaji, sredobežna sklopka druge prestave zaradi prenizkih vrtljajev popusti in spet se vklopi prva prestava.

Z voznikom, težkim približno

Na rentgenski sliki avtomatika 3 se vidi, kako izgledajo vsi važnejši deli pod pločevino in pod pokrovi. Dobro je vidno, kako je v okvir iz varjene pločevine vklopjena posoda za gorivo.

80 kg, avtomatik 3 K zmore do 20 odstotne vzpone. Ko pa se hočete ustaviti, preprosto odvzamete plin in zavrete z ročnimi zavorami, motor pa ugasnete s pritiskom na gumb na kombiniranem stiku za luči, s katerim naredite kratek stik in tako sprijete tok iz magnetnega vžiga proč od svečke, v zemljo.

IZKORIŠČENA DVA KONJA

Motor z 49 kubiki in 2 konjskima močema, ki jih spravi iz sebe pri 5500 vrtljajih v minutah, je dokaj posrečeno izbran za to kolo z motorjem. Je precej drugačen kot motorji, ki poganjajo avtomatike s cevastim okvirjem in ki jih izdelujejo v Tomosu na Nizozemskem.

Bistvena razlika je skrita pod desnim stranskim pokrovom. Za razliko od prejšnjih motorjev z enostopenjskim menjalnikom, ali natančneje z enolmelno suho sklopko, ki jo vklopi sredobežna sila, in s prenosom s klinastim jeromenom in nato naprej z verigo na kolo, imajo motorji avtomatikov 3, samodejni dvostopenjski menjalnik z dvema sredobežnima sklopkama.

Pri tem menjalniku, ki so ga skonstruirali in razvili v Tomosovem institutu in zanj dobili tudi mednarodno priznanje, prenata sta vrtljaji z glavne gredi na zadnje kolo izmenično vključena para zobnikov in veriga. Na podaljšku glavne gredi sta dva različno velika zobnika in dve sredobežni sklopki.

TEHNIČNI PODATKI	
Motor:	enovaljini – dvotaktni – zračno hlajen – gib in vrtina 43 x 38 mm – gibna prostornina 49 kubikov – kompresija 8,5 : 1 – največja moč 2 KM pri 5500 vrtljajih v min – uplinjanje encavri – svečka Bosna F 75 – električna napetost 6 voltov – vžig magnetni – dinamo lska 6 volton 17 vatov
Prenos moči:	pogon na zadnje kolo z verigo – dvostopenjski samodejni menjalnik z dvema sredobežnima sklopkama
Kolesa:	20 x 2,25 – okvir iz jeklene varjene pločevine – prednje vilice s teleskopskim vzmetanjem – gib prednjih

Ko speljete z mesta, sredobežna sila vklopi sklopko, zato prvo prestava in z njo povezan zobnik na isti gredi. Ta vključeni zobnik nato požene svoj par na prenosni gredi in od tu naprej gre moč motorja prek verige in gonilne gredi na kolo. Ko pa pri 18 km na uro zaradi večjih vrtljajev vklopi druga sredobežna sklopka, vklopi drugi zobniški par, torej drugo prestava. Že pri prvih vožnjah pred tremi leti nas je te rešitev navdušila, pri zdajšnjem moperdu avtomatik 3 K, pa je samodejno prestavljanje še bolj mehko kot pri avtomatičnih 3 iz prvih serijs.

Zelo miren in teh tek motorja

dinama je tudi magnetni vžig. Ves čas preiskovanje je avtomatik 3 K vžgal na prvi pritisk na nožni zaganjalnik. Za bolj hladna jutra pa ima ob ročici za plin posebni gumb, ki, potem ko ga premaknete, sprosti ročico, da jo lahko privijete povsem nazaj.

KUPIL GA BOM!

Vroče poletno vreme je poskrbelo, da rdeče srebreni avtomatik 3 K, tudi potem ko smo ga preizkusili in ko je čakal, da pridejo ponj iz tovarne, ni留下 na dvorišču. Tudi nov prometni režim v Ljubljani je pripomogel, da so člani redakcije v teh dneh, da drobne službenne opravke prav radi sledili na motocikel v malem. Vsi po vrsti so bili navdušeni, saj je vožnja prav ugodna in klub čudno speljanim kolesarskim stezam v Ljubljani, manj zamudna kot vožnja z avtomobili.

Prednje teleskopske vilice in zadnje nihajne, oprite z blaziniki, poskrbijo, da je vožnja tudi po makadamskih cestah povsem nenaporna, dokaj udobna. Dolga in kratka luč poskrbi za varno vožnjo tudi poncano.

Morda bi mu lahko očitali, da nima zavorne luči, ki za take motocikle res da ni predpisana, ne bi pa bila med vožnjo v gostem mestnem prometu, med množico kolesarjev, prav nič odveč. Še posebno prav pa bi prišla za kratke skoke po opravkih vdeleni klujučavnici, kakršno imajo njegov močnejši bratje. In to še toliko bolj, ker klub vsem dobrim lastnostim Tomosovega avtomatika le ne moremo pozabiti, da je zanj treba odšteti kar lep kup denarja in ker najrazličnejše klujučavnice za kolosa niso najbolj pripravne.

No, in ko smo že pri ceni, ki je zdaj zaradi nižjega prometnega davka nižja, je še vedno nerazumljivo in nedopustno, da ob težavah, ki jih ima naša industrija, dopuščamo prodajo vzhodnih motorjev pri tako nizkih dumplinskih cenah, saj je na primer 150 kubični vzhodnonemški MZ le dobrih 1000 dinarjev dražji od avtomatika 3 K, ki v trgovini Slovenija avta stane 5850,50 din.

In tako tudi odločitve, ki jih je bilo slišati tudi v naši redakciji: „Kar kupil ga bom!“ pri nekatereh le zgubijo na veljavni in odločnosti.

Tekst: KETI ANDRAŽ
Foto: MARJAN ZAPLATIL